

Po lijepom sunčanom, toplom, ugodnom, prvojesenskom danu obavili smo izlet u M.Bistricu i Trakošćan, a to je bio naš drugi izlet u ovoj godini (prvi u Križnici Iži). Skoro pun autobus (33 izletnika) poznatih i veselih lica krenuo je ujutro iz Čakovca prema cilju, a među putnicima prepoznatljivi tandem: dr.Kolarić i vlč.Šmuc, medicinske sestre iz Čakovca i Klenovnika s uvijek veselim i vedrim licem naše domaćice i vođe puta m.s.Štefice Pintarić.

Približavajući se marijanskom svetištu u M.Bistrici, vlč.Šmuc predvodio je bolesničku molitvu križnog puta, a pjevanjem marijanskih pjesama i mi ostali uveličali smo ovo hodošašće.

U crkvi je bilo puno hodočasnika iz Dalmacije, Primorja, Gorskog kotara i ostalih mjesta, a prije misnog slavlja domaći svećenik (kapelan) posebno je pozdravio našu Udrugu, a zatim i ostale hodočasnike. Prije toga obišli smo postaje križnog puta na Kalvariji, i svatko sa svojim mislima i molitvama preporučivši sebe i svoje bližnje Majci Božjoj Bistričkoj.

Što reći o atmosferi u tako poznatom marijanskom svetištu, a da ne bude ponavljano na tisuće puta? Pobožno, mistično, utješno.

U takvom duhu oprostili smo se od M.Bistrice pjevajući poznate oproštajne pjesme posvećene Majci Božjoj i krenuli prema našem drugom cilju-Trakošćanu.

Prolazeći kroz prekrasne predjele Hrv.Zagorja, gdje je priroda okupana suncem sa zlatnom bojom jeseni, većina ne sluti da su se ovdje u dalekoj zemljinoj povijesti, prije više od 20 milijuna godina odvijale burne vulkanske aktivnosti, kada je i nastalo ovo gorje, a i danas se naziru tragovi kratera ugaslog vulkana, gdje se može naći poludragi kamen.- ahat. Približavamo se Trakošćanu i odjednom ugledasmo na brijegu bijeli dvorac kao iz bajke s malim umjetnim jezerom. Dvorac se prvi put spominje 1334.g., a vlasnici su mu bili razni velikaši od grofova Celjskih pa do grofova Drašković, u čijem je posjedu bio skoro 400 godina do 1945. god. kada je nacionaliziran, a sada je u vlasništvu Republike Hrvatske. Kroz dvorac i njegove odaje provela nas je mlada i elokventna voditeljica koja nam je prezentirala sadržaj pojedinih odaja ulazeći u interesantne detalje života u dvorcu u to vrijeme, kao i rodoslovno stablo obitelji Drašković.

Nakon obilaska dvorca u njegovom podnožju, u lijepo uređenom prostoru, bili smo počašćeni s ukusnim i lijepo pripremljenim objedom, a kasnije smo i prošetali do jezera te prije povratka kući predahnuli na atraktivnoj splavi na jezeru posluženi osvježavajućim pićem.

S ovim je praktički došao kraj našem izletu, ali imam osjećaj dosad najuspješnijem, da li zbog lijepog vremena ili relativne kratkoće puta, pa smo imali puno više vremena za međusobno druženje i razgovor što se osjetilo u veseloj atmosferi, pjesmi, smijehu i u iskrenosti prijateljskog druženja.

Kad smo krenuli iz Trakošćana svome domu, polako se spuštao mrak na zagorske brege, a nas je i dalje grijalo prijateljsko ozračje i iščekivanje ponovnog susreta.

Dinko Tomić,dipl.ing.

Varaždin, 24 09.2011.god.

{gallery}izletMB2011{/gallery}